

พระธรรมโยเอลและคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนตีสแห่งเลาตีเซีย - ตอนที่สิบเอ็ด

Jeff Pippenger

2025-12-31

หมายเลขยี่สิบเอ็ด

และตั้งแต่วเวลาที่เครื่องบูชาประจำวันถูกยกเลิกไป และสิ่งอันน่าสะอิดสะเอียนซึ่งกระทำให้เกิดความรกรุงรังถูกตั้งขึ้น จะมีอยู่หนึ่งพันสองร้อยเก้าสิบวัน ดาเนียล 12:11

นับตั้งแต่วันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เป็นต้นมา

การประยุกต์ใช้เวลาเชิงพยากรณ์ย่อมไม่เป็นการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์อย่างถูกต้องอีกต่อไป สำหรับผู้ที่ปรารถนาจะจำแนกพระวจนะแห่งความจริงให้ถูกต้องตรงตามหลักนั้น ช่วงเวลา 1290 ปีในข้อที่สิบเอ็ดพืงนำมาใช้ในฐานะช่วงเวลาเชิงสัญลักษณ์ภายหลังปี 1844 และการประยุกต์ใช้หลังปี 1844 หรือช่วงเวลาทีปราศจากองค์ประกอบของ "เวลา" นั้น จะต้องคงไว้ซึ่งความเข้าใจพื้นฐานแห่งความจริงตามที่ได้เข้าใจกันอยู่ก่อนปี 1844 เลข 1290 เป็นตัวแทนของช่วงเวลา 30 ตามด้วย 1260 ความเข้าใจก่อนปี 1844 คือว่า ระยะเวลาสามสิบปีตั้งแต่ ค.ศ. 508 ถึง ค.ศ. 538 เป็นช่วงแห่งการเตรียมเพื่อให้ปฏิบัติต่อพระคริสต์เริ่มต้นครอบครองตั้งแต่ ค.ศ. 538 ถึง ค.ศ. 1798.

ช่วงเปลี่ยนผ่านสามสิบปีเป็นหัวข้อที่เปาโลกล่าวถึงใน 2 เธสะโลนิกา เปาโลมิได้กล่าวอ้างถึงองค์ประกอบเรื่อง "เวลา" เลย

แต่ท่านได้ระบุลักษณะเชิงพยากรณ์ของลัทธินอกศาสนาที่เปิดทางให้กระบอบสันตะปาปาในช่วงสามสิบปีนั้น จากนั้นการปกครองของสันตะปาปาจึงได้เริ่มต้นขึ้น

ความเข้าใจทางประวัติศาสตร์ซึ่งปราศจากองค์ประกอบเรื่องเวลาใด ๆ

ระบุถึงการเปลี่ยนผ่านจากอาณาจักรที่สี่แห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ไปสู่อาณาจักรที่ห้า

ตามมาด้วยการนองเลือดครั้งแรกในสองครั้งของสันตะปาปา

อันเป็นแบบอย่างของการเปลี่ยนผ่านจากอาณาจักรที่หกไปสู่สหภาพไตรภาคีของพญานาค สัตว์ร้าย

และผู้พยากรณ์เท็จ และการนองเลือดครั้งที่สองของสันตะปาปา

การเตรียมพร้อมเป็นเวลาสามสิบปี ซึ่งตามมาด้วยช่วงเวลาเชิงพยากรณ์

เป็นสัญลักษณ์หลักของพันธสัญญาของพระเจ้ากับประชากรที่ทรงเลือกไว้

การเปลี่ยนผ่านของอำนาจทั้งสองตลอดระยะเวลาสามสิบปี ซึ่งต่อมาถูกตามด้วย 1260 ปีแห่งการข่มเหง

สอดคล้องกับสามสิบปีแห่งการเตรียมพร้อมของพระคริสต์ ซึ่งตามมาด้วย 1260 วันแห่งความรอด

การเตรียมพร้อมสามสิบปีของปฏิบัติพระคริสต์เป็นการลอกเลียนแบบการเตรียมพร้อมสามสิบปีของพระคริสต์

จุดสิ้นสุดของช่วงสามสิบปีบ่งชี้ถึงการทรงรับอำนาจของพระคริสต์ ณ การรับบัพติศมาของพระองค์

หรือไม่ก็การได้รับอำนาจของปฏิบัติพระคริสต์ในปี 538 การได้รับอำนาจของปฏิบัติพระคริสต์มาจากการส

ับสนุนทางเศรษฐกิจและทางทหารซึ่งมาจากอาณาจักรก่อนหน้า และฤทธิ์อำนาจที่ทรงเทพลงบนพระคริสต์ก็ม

มาจากอาณาจักรก่อนหน้าซึ่งพระองค์ได้ทรงละจากมาเมื่อสามสิบปีก่อน

จุดแบ่งระหว่างสองช่วงเวลาถูกกำหนดไว้ด้วยการมอบอำนาจ และจุดแบ่งระหว่างสองช่วงเวลาซึ่งอับรามและเปา

โลได้นำเสนอนั้นย่อมเป็นที่ตระหนักได้โดยการเปรียบเทียบอย่างง่าย

ในความแตกต่างสามสิบปีของอับรามและเปาโล ช่วงเวลาแห่งการเตรียมการคือสามสิบปีแรก

อันเป็นตัวแทนของกระบวนการแห่งพันธสัญญา ซึ่งได้เสริมกำลังให้บรรดาผู้สืบเชื้อสายของอับรามสามารถทำให้คำพยากรณ์เรื่องการเป็นทาสในอียิปต์สำเร็จครบถ้วน
สี่ร้อยสามสิบปีนั้นยังมีการแบ่งเชิงสัญลักษณ์เพิ่มเติมอีก เพราะเมื่อประยุกต์ใช้อย่างถูกต้อง สองร้อยสิบห้าปีแรกย่อมถูกแทนโดยผู้แทนของพระเจ้าและฟาโรห์ สำหรับโยเซฟและสองร้อยสิบห้าปีแรกนั้น เป็นฟาโรห์ที่ดี และสำหรับโมเสสกับสองร้อยสิบห้าปีหลังนั้น เป็นฟาโรห์ที่ชั่วร้าย

การแบ่งนั้นชี้ให้เห็นถึงสองช่วงเวลา ช่วงละสี่ชั่วอายุคน
สี่ชั่วอายุคนแรกสามารถนำมาวางทาบกับสี่ชั่วอายุคนที่สองแบบบรรทัดต่อบรรทัด และเมื่อทำเช่นนั้น โยเซฟและโมเสส ซึ่งเป็นอัลฟาและโอเมกาเชิงพยากรณ์
จะมีปฏิสัมพันธ์กับฟาโรห์ผู้ดีในระดับอัลฟาและฟาโรห์ผู้ชั่วในระดับโอเมกา
มีความสว่างอย่างยิงที่จะได้มาจากการพิจารณาความขานานนี้ แต่ข้าพเจ้าเพียงกำลังชี้ว่า
คำพยากรณ์ของอับรามเกี่ยวกับชั่วอายุคนที่สิ้นพระชนม์สองคนของสี่ชั่วอายุคนภายในระยะเวลา 430 ปี
การเป็นภาพแทนสองชั้นของสี่ชั่วอายุคนนี้พบได้ในลำดับวงศ์ตระกูลในปฐมกาลบทที่ 4 และ 5
เมื่อเราพิจารณาคาอินและเซทว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการลำดับสายโลหิต
เราพบว่ามิแปดชั่วอายุคนจากเซทถึงโนอาห์ และว่าเมื่อแบ่งออกตรงกลาง ก็จะมีภาพแทนของสองช่วงเวลา
ช่วงละสี่ชั่วอายุคน สิ่งนี้ได้รับการยอมรับได้ในสายลำดับชั่วอายุคนแปดชั้นของทั้งเซทและคาอิน

ลำดับวงศ์ตระกูล โนบที่สี่และห้าได้รับการนำเสนอโดยมีบทสรุปของสายตระกูลนั้น คือ โนอาห์
โนอาห์เป็นสัญลักษณ์แห่งพันธสัญญาของพระเจ้ากับมวลมนุษยชาติ ดังที่แสดงไว้โดยรัฐ
อับรามเป็นสัญลักษณ์แห่งพันธสัญญาของพระเจ้ากับชนชาติที่ทรงเลือกสรร ดังที่แสดงไว้โดยการเข้าสู่หนัด
พันธสัญญาทั้งสองนั้นผูกพันเชื่อมโยงกันอยู่เสมอ และในปฐมกาลบทที่สิบเอ็ด
ซึ่งเราพบเรื่องหอบาเบลต่อจากมหากุญแจของโนอาห์ทันทีนั้น
ได้มีการแสดงลำดับวงศ์ตระกูลที่นำไปสู่อับรามไว้ ในตอนนั้นมีสิบชั่วอายุคน มิใช่แปด
ในตอนที่น่าไปสู่อับรามและตอนที่น่าไปสู่โนอาห์นั้น
พันธสัญญาแบบโนอาห์และพันธสัญญาแบบอับราฮัมได้รับการแสดงไว้

ในข้อความจากบทที่สิบเอ็ดซึ่งกล่าวถึงชนชาติที่ทรงเลือกสรรนั้น
เราพบว่าคนสองชั่วอายุในบรรดาชั่วอายุเหล่านั้นเปี่ยมด้วยความสว่างอันยิ่งใหญ่.

เอเบอร์มีชีวิตอยู่ได้สามสิบสี่ปี และให้กำเนิดเปเลก
แล้วเอเบอร์มีชีวิตอยู่ต่อไปหลังจากให้กำเนิดเปเลกอีกสี่ร้อยสามสิบปี
และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรหญิงทั้งหลาย เปเลกมีชีวิตอยู่ได้สามสิบปี และให้กำเนิดเรอู ปฐมกาล
11:16-19.

การอ้างถึงเอเบอร์เป็นการอ้างถึงครั้งแรกของคำภาษาฮีบรูซึ่งในที่สุดก็ได้รับการระบุว่าเป็นคำว่า "Hebrew"
ในลำดับวงศ์ตระกูลของชนชาติที่ทรงเลือกไว้ หนึ่งในผู้สืบเชื้อสายทั้งสิบมีนามว่า Hebrew
ซึ่งเป็นนามที่ชนชาติที่ทรงเลือกไว้ นั้นจะเป็นที่รู้จักกัน ในสามข้อ
พระคัมภีร์ใช้เอเบอร์และเปเลกเพื่อชี้ให้เห็นความแตกต่างของเชื้อสายฮีบรูที่ทรงเลือกไว้ เอเบอร์มีความหมายว่า
"การข้ามไป" หรือ "ผู้ที่ข้ามไป" และเป็นรากศัพท์ของคำว่า "Hebrew"
อับรามเป็นสัญลักษณ์ของบรรดาผู้ที่ข้ามจากบาบิโลนไปสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญา "Peleg" หมายถึง
"การแบ่ง" หรือ "การแยก" ดังที่อ้างถึงใน Genesis 10:25 ซึ่งเราได้รับแจ้งว่าในสมัยของเปเลกนั้น
"แผ่นดินถูกแบ่งออก"

เอเบอร์และเปเลกเป็นภาพแทนเชิงพยากรณ์ของการแบ่งแยกสำหรับบรรดาผู้ที่ปรารถนาจะตัดแบ่งพระวจนะแห่ง
ความจริงอย่างถูกต้อง ลำดับวงศ์ตระกูลของโนอาห์ก่อให้เกิดสายตระกูลสองสาย สายละแปดคน

ซึ่งเป็นภาพแทนของคนสองชุด ชุดละสี่ชั่วอายุคน เช่นเดียวกับช่วงเวลา 430 ปีในอียิปต์ ส่วนลำดับวงศ์ตระกูลในปฐมกาลบทที่สิบเอ็ดนั้นแสดงด้วยจำนวนสิบ มิใช่แปด เพราะเป็นลำดับวงศ์ตระกูลของชนชาติที่ทรงเลือกสรร ชนชาติที่ทรงเลือกสรรนั้นถูกแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มละห้าคน จึงสอดคล้องกับอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ซึ่งเป็นอุปมาเกี่ยวกับประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า

ในลำดับวงศ์ตระกูลของชนชาติที่ทรงเลือกสรรนั้น ชื่อของเปเลกและความสำเร็จลุล่วงทางประวัติศาสตร์ของเขาเป็นภาพแทนการแบ่งแยกของหญิงพรหมจารีสองจำพวก คือพวกมีปัญญากับพวกโง่เขลา ณ จุดเดียวกันในประวัติศาสตร์พระคัมภีร์ที่แผ่นดินโลกได้ถูกแบ่งออก ณ หอบาเบล ในรายชื่อสิบคนนั้น เปเลกอยู่ลำดับที่ห้า เพราะนั่นคือกึ่งกลางของสิบ เอเบอร์ ชาวฮีบรู ผู้ซึ่งอับรามเป็นแบบอย่าง แทนหญิงพรหมจารีโง่เขลาผู้หนึ่งซึ่งข้ามผ่านและกลายเป็นหญิงพรหมจารีมีปัญญา เมื่อหญิงพรหมจารีสองจำพวกถูกแยกออกจากกัน ณ เสียงร้องในเวลาเที่ยงคืน เอเบอร์ ผู้เป็นชาวฮีบรูคนแรกในด้านนาม แทนอับราม ผู้เป็นชาวฮีบรูคนแรกโดยพันธสัญญา เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกอับราม ให้ออกมาจากบาบิโลน เหตุการณ์นั้นเป็นภาพแบบของชาวสารแห่งเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืน ซึ่งเป็นการเสริมกำลังแก่ทูตสวรรค์องค์ที่สอง ผู้เรียกชายและหญิง ให้ออกมาจากบาบิโลน

อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้นถูกนำเสนอโดยมีเอเบอร์และเปเลกเป็นตัวแทนของการทรงเรียกให้ออกมาก่อนเส้นแบ่งของเปเลกจะปิดประตูแห่งเวลาทดลองใจลงในความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์นั้น เอเบอร์มีชีวิตอยู่ต่อไปอีก 430 ปีหลังเปเลก แล้วเปเลกจึงมีชีวิตอยู่ 30 ปี ก้าวแรกของพันธสัญญาสามชั้นของอับรามนั้นถูกแสดงแทนโดยเอเบอร์และเปเลก อับรามก็เช่นเดียวกับเอเบอร์และเปเลก ในฐานะเส้นแบ่งระหว่างคนสองจำพวก การเพิ่มเติมของเปาโลต่อคำพยากรณ์ของอับราม คือการเพิ่มเติมของเปเลกต่อคำพยากรณ์ของเอเบอร์ เอเบอร์ประกาศ 400 ปี แต่เปเลกระบุ 430 ปี ดังนั้น เปเลกจึงเป็นตัวแทนของเปาโล และการที่เปาโลเพิ่มอีก 30 ปีให้แก่ 400 ปีนั้น และพันธกิจของเปาโลก็คือเพื่อชี้ให้เห็นเปเลกแห่งคำพยากรณ์พระคัมภีร์ "เปเลก" แห่งคำพยากรณ์พระคัมภีร์ซึ่งเปาโลได้ชี้ให้เห็นนั้น เป็นตัวแทนของการแบ่งแยกชนชาติจากตามตัวอักษรไปสู่ฝ่ายจิตวิญญาณ

นับจากเขมถึงเปเลกมีผู้สืบเชื้อสายห้าชั่วคน และนับจากเรอถึงอับรามก็มีห้าชั่วคนเช่นกัน

และพระองค์ตรัสแก่อับรามว่า จงรู้แน่เถิดว่าเชื้อสายของเจ้าจะเป็นคนต่างถิ่นในแผ่นดินซึ่งมิใช่ของตน และพวกเขาจะปรณนินับัติชนชาตินั้น และชนชาตินั้นจะกดขี่พวกเขาอยู่สี่ร้อยปี ปฐมกาล 15:13

บัดนี้ พระสัญญาทั้งหลายได้ทรงประทานแก่ Abraham และแก่เชื้อสายของเขา พระองค์มิได้ตรัสว่า "และแก่เชื้อสายทั้งหลาย" ดังกล่าวถึงหลายคน แต่ดังกล่าถึงคนเดียวว่า "และแก่เชื้อสายของเจ้า" ซึ่งคือ Christ และข้าพเจ้าขอกล่าวตั้งนี้ว่า พันธสัญญาซึ่งพระเจ้าได้ทรงรับรองไว้ก่อนแล้วใน Christ นั้น ธรรมบัญญัติซึ่งมาในภายหลังสี่ร้อยสามสิบปี จะลบล้างเสียไม่ได้ เพื่อจะทำให้พระสัญญาเป็นโมฆะ เพราะถ้ามรดกนั้นได้มาโดยธรรมบัญญัติ ก็ยอมไม่ใช่โดยพระสัญญาอีกต่อไป แต่พระเจ้าได้ทรงประทานแก่ Abraham โดยพระสัญญา Galatians 3:16-18.

อายุสามสิบปี

พระเยซูมีพระชนมายุสามสิบพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มต้นพันธกิจของพระองค์

ฝ่ายพระเยซูเอง เมื่อทรงเริ่มปฏิบัติพระราชกิจนั้น มีพระชนมายุประมาณสามสิบพรรษา และตามที่เข้าใจกันนั้น ทรงเป็นโอรสของโยเซฟ ผู้เป็นบุตรของเฮลี ลูกา 3:23

โยเซฟเริ่มปรนนิบัติฟาโรห์ในอียิปต์เมื่อเขามีอายุสามสิบปี

โยเซฟมีอายุสามสิบปีเมื่อเขาเข้าเฝ้าฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ และโยเซฟก็ออกจากพระพักตร์ของฟาโรห์แล้วเดินทางไปทั่วแผ่นดินอียิปต์ทั้งสิ้น ปฐมกาล 41:46

ผู้เผยพระวจนะเอเสเคียลมีอายุสามสิบปีเมื่อท่านเริ่มต้นพันธกิจของท่าน และพันธกิจของท่านดำเนินอยู่เป็นเวลาสี่สิบสองปี

ต่อมาอยู่มา ในปีี่สามสิบ ในเดือนที่สี่ วันที่ห้าของเดือน ขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ท่ามกลางพวกเชลยริมแม่น้ำเคบารห์ ฟ้าสวรรค์ก็เปิดออก และข้าพเจ้าได้เห็นนิมิตแห่งพระเจ้า เอเสเคียล 1:1

เอเสเคียลมีการอ้างอิงทางประวัติศาสตร์ภายในงานเขียนของตนมากกว่าผู้เผยพระวจนะคนอื่นใด มีการอ้างอิงโดยตรงถึงวันที่ซึ่งสามารถระบุได้แน่ชัดอยู่สิบสามครั้งในงานเขียนของเอเสเคียล และโดยไม่รู้ตัวบรรดานักวิชาการพระคัมภีร์และนักประวัติศาสตร์ก็ยืนยันว่าพันธกิจของท่านครอบคลุมสี่สิบสองปี แม้พวกเขาจะไม่รู้เลยว่าสี่สิบสองปีเป็นสัญลักษณ์ของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน.

กษัตริย์ดาวิดมีพระชนมายุสามสิบพรรษาเมื่อทรงเริ่มครอบครองราชย์ และทรงครอบครองราชย์เป็นเวลาสี่สิบปี

ดาวิดมีพระชนมายุสามสิบพรรษาเมื่อทรงเริ่มครอบครองราชย์ และทรงครอบครองราชย์อยู่สี่สิบปีที่เฮโบรนพระองค์ทรงครอบครองเหนือยูดาห์เจ็ดปีหกเดือน และที่เยรูซาเล็มพระองค์ทรงครอบครองสามสิบสามปีเหนืออิสราเอลและยูดาห์ทั้งหมด 2 ซามูเอล 5:4, 5

การครองราชย์สี่สิบปีของดาวิดเป็นจำนวนเชิงสัญลักษณ์ และช่วงเวลา 40 นั้นก็เป็นเช่นเดียวกับ 430 ปีของอับรามและเปาโล เพราะสี่สิบปีนั้นถูกแบ่งออกเป็นสองส่วน (7 ปีครึ่งและ 33 ปี) ช่วงเวลาทั้งสองของการครองราชย์สี่สิบปีของดาวิดมีปริศนาเชิงพยากรณ์ที่ถูกเพิ่มเติมเข้าไป เพราะพยานอีกแห่งหนึ่งในพระคัมภีร์บันทึกช่วงเวลาทั้งสองนั้นว่าเป็นเจ็ดปีและสามสิบสามปี หกเดือนที่เพิ่มเข้ามาในพระธรรมซามูเอลฉบับที่สองสื่อถึงสิ่งใด และ 7.5 กับ 33 จึงรวมกันเป็น 40 ได้อย่างไร? มีช่วงทับซ้อนกันอยู่หกเดือน ซึ่งจำต้องเป็นภาพแทนของความจริงเชิงพยากรณ์ประการหนึ่ง.

และวันเวลาที่ดาวิดทรงครอบครองเหนืออิสราเอลนั้นมีสี่สิบปี พระองค์ทรงครอบครองที่เฮโบรนเจ็ดปี และทรงครอบครองที่เยรูซาเล็มสามสิบสามปี 1 พงศ์กษัตริย์ 2:11

22 เป็นจำนวนเชิงสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการประสานกันของพระเจ้าเข้ากับมนุษยชาติ และพันธกิจของเอเสเคียลดำเนินอยู่เป็นเวลาสี่สิบสองปี สิบสี่ปีของโยเซฟถูกแบ่งออกเป็นสองช่วง ช่วงละเจ็ดปี สิบห้าแห่งพันธสัญญาของพระคริสต์ถูกแบ่งออกเป็นสองช่วงเท่า ๆ กัน ช่วงละ 1260 วัน และรัชกาลสี่สิบปีของดาวิดก็ถูกแบ่งออกเป็นสองช่วง โดยมีสัญลักษณ์เพิ่มเติมเชื่อมโยงสองช่วงนั้นเข้าด้วยกัน

พระเยซูทรงเป็นศาสดาพยากรณ์ มหาบุโรहित และกษัตริย์ ในวาระสุดท้าย พระองค์จะทรงยกชูคริสตจักรผู้มีชัยของพระองค์ขึ้นเป็นธงสัญญาณ และคริสตจักรนั้นได้รับการแทนโดยพระคริสต์ ผู้ทรงเป็นศาสดาพยากรณ์ มหาบุโรहित และกษัตริย์ ผู้ทรงได้รับความเป็นพระเจ้าของพระองค์เข้ากับมนุษย์ ซึ่งแทนโดยเอเสเคียลผู้เป็นศาสดาพยากรณ์ โยเซฟผู้เป็นบุโรहित และดาวิดผู้เป็นกษัตริย์ สัญลักษณ์ทั้งสี่นั้นแทนผู้ทรงคุณวุฒิสามคนในเตาเพลิงที่ถูกเผาให้ร้อนกว่าปกติถึงเจ็ดเท่า แล้วองค์ที่สี่ก็ปรากฏขึ้น และพระองค์ทรงเป็นดังพระบุตรของพระเจ้า คนทั้งโลกได้รับการแทนอยู่ในการเฉลิมฉลองรูปทองคำของเนบูคัดเนสซาร์ และพวกเขาทั้งหมดได้เห็นคริสตจักรผู้มีชัยซึ่งประกอบขึ้นด้วยศาสดาพยากรณ์ที่เป็นมนุษย์

บุโรหิตที่เป็นมนุษย์ และกษัตริย์ที่เป็นมนุษย์ โดยได้รับการคำจูนจากพระภาคบุคคลที่สี่ผู้ทรงเป็นพระเจ้า

“ชาตานได้จับโลกไว้เป็นเชลย เขาได้นำวันสะบาโตของรูปเคารพเข้ามา โดยทำประหนึ่งว่ามันมีความสำคัญยิ่งใหญ่ เขาได้ขโมยการนมัสการของโลกคริสเตียนไปจากวันสะบาโตขององค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อมอบแก่วันสะบาโตของรูปเคารพนี้ โลกก็มกราบต่อประเพณีต่อบัญญัติที่มนุษย์สร้างขึ้น ดังที่เนบูกัดเนสซาร์ได้ตั้งรูปทองคำของตนขึ้นบนที่ราบดูรา และด้วยประการนั้นได้ยกตนขึ้น ชาตานก็ยกตนขึ้นในวันสะบาโตเทียมเท็จนี้เช่นกัน ซึ่งสำหรับมันนั้นเขาได้ขโมยเครื่องหมายแห่งสวรรค์มาใช้” Review and Herald, March 8, 1898.

เลขสี่

ในระดับแห่งคำพยากรณ์ สิบเป็นหนึ่งในสิบของสี่ร้อยของอับราม และสี่เป็นหนึ่งในสิบของสี่สิบ ลักษณะเชิงพยากรณ์ใด ๆ ที่พบในเลขสี่ จะต้องสอดคล้องกับสัญลักษณ์ของเลขสี่สิบ ซึ่งในทางกลับกันก็จะต้องสอดคล้องกับสัญลักษณ์ของเลขสี่ร้อย ภายในบริบทนั้น เลขสี่มักเป็นตัวแทนของ “ทั่วโลก” ซึ่งเป็นความเข้าใจที่คุ้นเคย แต่ยังเป็นตัวแทนของ “ความก้าวหน้าเป็นลำดับ” และในบางบริบทหมายถึง “การทำลายล้างที่ดำเนินไปเป็นลำดับ” ด้วย

แต่แรกเจ็ดคันแรกสี่คันเป็นภาพแทนการทำลายล้างจักรวรรดิโรมตะวันตกอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับ ส่วนโรมตะวันออก ณ กรุงคอนสแตนติโนเปิลสิ้นสุดลงด้วยการยอมอยู่ใต้บังคับของสุลต่านออตโตมันทั้งสี่บรรทัดแล้วบรรทัดเล่า โรมตะวันออกและโรมตะวันตกค่อย ๆ เสื่อมสลายลงตลอดสี่ช่วงเวลา อันเป็นภาพแทนด้วยแต่แรกสี่คัน ขณะเดียวกันก็ถูกอิสลามในแต่แรกคันที่ห้าและที่หกโค่นล้มลงด้วย เมื่อพิจารณาร่วมกันแล้ว เส้นทั้งสองนี้ชี้ให้เห็นถึงการล่มสลายของโรมตลอดสี่ชั่วอายุของแต่แรกทั้งหลาย ขณะที่สงครามกับอิสลามซึ่งทวีความรุนแรงขึ้นนำไปสู่ความพินาศขั้นสุดท้าย เมื่อสุลต่านทั้งสี่แห่งอิสลามมีอำนาจสูงสุดเหนือราชอาณาจักรนั้น ประวัติศาสตร์ของตะวันตกและตะวันออกเริ่มต้นขึ้นด้วยการแบ่งจักรวรรดิโดยคอนสแตนตินในปี 330.

แต่แรกสี่คันแรกแห่งโรมตะวันตกเริ่มต้นขึ้นในปี 330

และแต่แรกคันที่ห้าและคันที่หกเป็นตัวแทนของอำนาจที่ทำให้โรมตะวันออกล่มสลาย ซึ่งโรมตะวันออกก็ได้เริ่มต้นขึ้นในปี 330 เช่นกัน ทั้งโรมตะวันออกและโรมตะวันตกต่างมีส่วนร่วมในงานแห่งการสถาปนาอำนาจสันตะปาปาขึ้นบนบัลลังก์แห่งแผ่นดินโลกในปี 538 ดังนั้น เส้นเรื่องทั้งสองสาย คือ ตะวันตกและตะวันออก จึงเป็นแบบอย่างของเขาทั้งสองของสหรัฐอเมริกา ซึ่งจะสถาปนาอำนาจสันตะปาปากลับขึ้นบนบัลลังก์อีกครั้ง ณ กฎหมายวันอาทิตย์ โรมตะวันตกเป็นสัญลักษณ์ของศาสนจักรนิยมในความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ และโรมตะวันออกเป็นสัญลักษณ์ของรัฐนิยม.

ภายในประวัติศาสตร์แห่งการล่มสลายของโรมตะวันตกและโรมตะวันออกนั้น

ประวัติศาสตร์ของโรมภายใต้อำนาจสันตะปาปาก็ถูกนำเสนอไว้ด้วย เริ่มตั้งแต่คริสตจักรของเหล่าสาวก ซึ่งมีเอเฟซัสเป็นสัญลักษณ์ คริสตจักรสามแห่งแรกนำไปสู่คริสตจักรแห่งที่สี่ ซึ่งก็คืออำนาจสันตะปาปาตั้งแต่ปี 538 จนถึงปี 1798 ในพระธรรมวิวรรณ์บทที่สิบสาม อำนาจสันตะปาปาถูกระบุว่าปกครองอยู่เป็นเวลา 42 เดือน หลังจากบาดแผลถึงตายของมันในปี 1798 ได้รับการรักษาให้หาย ณ กฎหมายวันอาทิตย์ “เวลาไม่มีอีกต่อไปแล้ว” ภายหลังจากปี 1844 ดังนั้น สิบสองเดือนจึงเป็นสัญลักษณ์ของช่วงเวลาแห่งการกดขี่ซึ่งมุ่งตั้งแต่กฎหมายวันอาทิตย์จนถึงเวลาที่มิคาเอลทรงลุกขึ้น ผู้บุกเบิกทั้งหลายเข้าใจว่าคริสตจักรทั้งหลายตราทั้งหลาย และแต่แรกทั้งหลาย เป็นตัวแทนของเส้นประวัติศาสตร์สามเส้นที่ดำเนินขนานกันไป การวางคำพยากรณ์เชิงพยากรณ์ของโรมตะวันตกทับลงบนเส้นของโรมตะวันออกและเส้นของโรมภายใต้อำนาจสันตะปาปามีใช่การประยุกต์ใช้คำพยากรณ์ที่พวกมิลเลอไรต์เคยใช้

แต่เทคนิคดังกล่าวก็ได้ขัดแย้งกับความเข้าใจที่พวกเขาได้วางไว้แล้วแต่ประการใด

ที่ละบรรทัด แตรสี่คันแรกจะต้องถูกนำมาวางทับลงบนประวัติศาสตร์ที่แตรคันที่ห้าและคันที่หกเป็นตัวแทน และจากนั้นจึงเป็นแนวของคริสตจักรสามแห่งแรกที่น่าไปสู่ช่วงเวลาแห่งการชมเชยโดยสันตะปาปาซึ่งคริสตจักรแห่งที่สี่เป็นตัวแทน แตรสี่คันบนแนวหนึ่ง สุลต่านสี่องค์บนแนวที่สอง และคริสตจักรสี่แห่งบนแนวที่สาม เลข "สี่" เป็นตัวแทนของความเป็นสากลทั่วโลก แต่ก็ยังเป็นตัวแทนของการทำลายล้างอย่างค่อยเป็นค่อยไปของอำนาจฝ่ายบ้านเมืองหรือฝ่ายศาสนาอย่างใดอย่างหนึ่งด้วย สิ่งที่มีนัยเป็นตัวแทนนั้นถูกกำหนดโดยบริบท

เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ อำนาจของสันตะปาปายอมได้รับการฟื้นคืนอีกครั้ง ครั้งแรกที่สันตะปาปาได้รับการเสริมอำนาจนั้น มีช่วงเวลาแห่งการเตรียมการยาวนานสามสิบปี ในคริสตจักรเจ็ดแห่งเสียยุคแรก คริสตจักรแห่งที่สี่คือสันตะปาปา และคริสตจักรแห่งแรกคือเหล่าสาวก ซึ่งมีเอเฟซัสเป็นตัวแทน คนรุ่นสามรุ่นแรกของคริสตจักรคริสเตียนได้นำไปสู่คริสตจักรแห่งที่สี่คือธยาทรา ซึ่งมีเยเชเบลเป็นภาพแทน เมื่อมาถึงธยาทรา ในปี 538 ได้มีการตรากฎหมายวันอาทิตย์ขึ้นที่สภาแห่งออร์เลอ็องส์ อันเป็นการขับไล่กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา เมื่อบาดแผลถึงตายของปี 1798 ได้รับการรักษาให้หาย.

ประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี 1798 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา ถูกนำเสนอไว้โดยคริสตจักรสี่แห่งแรก คริสตจักรแห่งที่สี่คือธยาทรา คือกฎหมายวันอาทิตย์ และการชมเชยของสันตะปาปาที่ติดตามมา คริสตจักรแห่งแรกคือเอเฟซัส คือคริสตจักรที่สูญเสียความรักครั้งแรกของตน ได้ลงเอย ณ บทสรุปของการทำลายล้างแบบก้าวหน้าเป็นสี่ชั้น คือที่กฎหมายวันอาทิตย์ของธยาทรา ชาวอายุคนที่น่าไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์ของธยาทรา คือชาวอายุคนที่สามของเปอร์แกมอส ธยาทราเป็นตัวแทนของกฎหมายวันอาทิตย์จนถึงการสิ้นสุดแห่งเวลาทดลอง และเปอร์แกมอสเป็นตัวแทนของการประนีประนอมของชาวอายุคนที่สามซึ่งปูทางสำหรับธยาทรา ชาวอายุคนที่สามของเปอร์แกมอส และการประนีประนอมที่มันเป็นตัวแทน ได้สำเร็จเป็นครั้งแรกในสมัยของคอนสแตนติน ผู้ซึ่งตรากฎหมายวันอาทิตย์ฉบับแรกที่สุดในปี 321 สหรัฐอเมริกาเริ่มต้นขึ้นในฐานะแกะลูกแกะของเอเฟซัส แต่เมื่อมันนำธยาทรากลับขึ้นสู่บัลลังก์ มันก็พุดตงพญานาค

การพินาศอย่างค่อยเป็นค่อยไปของสหรัฐอเมริกาถูกเป็นภาพแทนไว้โดยคริสตจักรสี่แห่งแรกในพระธรรมวิวรณ์ การพินาศอย่างค่อยเป็นค่อยไปของอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เกิดขึ้นตลอดสี่ชาวอายุคน ซึ่งนำไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์ ณ จุดซึ่งสัตว์ร้ายจากแผ่นดินพุดตงพญานาค ชาวอายุคนสุดท้ายถูกเป็นภาพแทนโดยพญานาค ซึ่งเป็นสัตว์เลื้อยคลาน ดังเช่นในสวนเอเดน และด้วยเหตุนี้ ทังยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาและพระเยซูซึ่งทรงเรียกชาวอายุคนสุดท้ายของอิสราเอลโบราณว่า "ชาติพันธุ์แห่งงูร้าย"

ชาวอายุที่สี่และเป็นชาวอายุสุดท้ายนั้น คือไม่ใช่ "ชาวอายุที่ทรงเลือกสรร" ซึ่งเป็นตัวแทนของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน หรือไม่ก็เป็นคู่ตรงข้ามของมัน คือชาวอายุแห่งงูร้าย ชนชั้นหนึ่งได้ก่อรูปเป็นพระฉายของพระคริสต์ อีกชนชั้นหนึ่งเป็นรูปของสัตว์ร้าย—คืองู ชาวอายุแห่งงูร้ายนั้นถูกกล่าวไว้อย่างตรงไปตรงมา สี่ครั้ง ในพระวจนะของพระเจ้า และบริบทของการอ้างถึงแต่ละครั้งก็แตกต่างกันไป

แต่เมื่อยอห์นเห็นพวกฟาริสีและสะดูสีจำนวนมากมารับบัพติศมาจากท่าน ท่านจึงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า โอ ชาติงูร้าย ใครได้เตือนพวกท่านให้หนีจากพระพิโรธที่จะมาถึงนั้น? มัทธิว 3:7

หากคำว่า “generation of vipers” เป็นเพียงถ้อยคำดูหมิ่นบางประการต่อคนอยู่สองลัทธิที่ยอห์นไม่ชอบ ก็ย่อมไม่มีอะไรจะกล่าวถึงสำนวนนี้ได้เลย แต่ทุกถ้อยคำในพระวจนะของพระเจ้าในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์
ดังนั้นยอห์นจึงกำลังกำหนดฉายาเฉพาะแก่พวกสะดูสีและฟาริสี
ฉายานี้ถูกนิยามไว้ในเชิงคำพยากรณ์โดยบริบทของตอนพระคัมภีร์ที่ใช้ถ้อยคำนี้
ในตอนนั้นยอห์นถูกระบุว่ากำลังปฏิบัติพันธกิจของตน แล้วพวกสะดูสีและฟาริสีก็เข้าสู่ลำดับเรื่อง ในข้อเปิดต้น
ยอห์นถูกระบุว่าเป็น “เสียงในถิ่นทุรกันดาร” ของอิสยาห์

ในสมัยนั้น ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาได้มาประกาศอยู่ในถิ่นทุรกันดารแห่งแคว้นยูเดีย และกล่าวว่า
“จงกลับใจเสียใหม่ เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว”

เพราะว่าผู้นี้คือผู้ผู้เผยพระวจนะเอเสยาห์ได้กล่าวถึงไว้ว่า

เสียงของผู้หนึ่งที่ร้องอยู่ในถิ่นทุรกันดารว่า “จงเตรียมทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า
จงกระทำหนทางของพระองค์ให้ตรง”

ยอห์นผู้ให้นุ่มนวลด้วยขนอูฐ และมีหนังคาคาเอวไว้รอบบั้นเอวของตน;
อาหารของเขาคือตั๊กแตนและน้ำผึ้งป่า.

ครั้งนั้น ชาวเยรูซาเล็ม ชาวยูเดียทั้งสิ้น และคนทั้งปวงจากแคว้นแคว้นโดยรอบแม่น้ำจอร์แดน
ได้พากันออกไปหาเขา และได้รับบัพติศมาจากเขาในแม่น้ำจอร์แดน โดยสารภาพบาปของตน
แต่เมื่อเขาเห็นพวกฟาริสีและพวกสะดูสีเป็นอันมากมารับบัพติศมาของเขา เขาก็กล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า
โอ ชาติงูร้าย ใครได้เตือนท่านทั้งหลายให้หนีจากพระพิโรธซึ่งจะมาถึงนั้น? มัทธิว 3:2-7

ชนชาติอิสราเอลในยุคสุดท้ายแห่งสมัยโบราณถูกผู้เผยพระวจนะผู้หนึ่งซึ่งออกมาจากถิ่นทุรกันดารเรียกว่า
“ชัวอายุแห่งกูราย” ยอห์นคือผู้เผยพระวจนะผู้ทำให้บทบาทของผู้สื่อสารของมาลาคีย์สำเร็จครบถ้วน
ผู้ซึ่งได้เตรียมทางไว้สำหรับองค์ผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญา
และผู้ซึ่งเป็นเสียงในถิ่นทุรกันดารตามที่อิสยาห์ได้ระบุไว้ด้วย.

หากเราพิจารณา “ใบไม้” ในฐานะสัญลักษณ์ เราจะพบว่าใบไม้นั้นเป็นตัวแทนของ “การแสดงตนว่าเป็นผู้เชื่อ”
การกล่าวถึงครั้งแรกอยู่ที่อาดัมและเอวา ผู้ซึ่งใช้ใบมะเดื่อปกปิดความอธรรมของตน
ก่อนหน้านี้พวกเขาเคยสวมอาภรณ์แห่งความสว่าง คืออาภรณ์แห่งความชอบธรรม แต่เมื่อสิ่งนั้นสูญไป
พวกเขาก็ตระหนักว่าตนเปลือยกาย เช่นเดียวกับชาวเลาดีเซียผู้ซึ่งคิดว่าสิ่งที่ตนต้องทำก็เพียงซ่อนอยู่หลัง
“ใบไม้แห่งการแสดงตนว่าเป็นผู้เชื่อ” แล้วทุกอย่างก็จะเรียบร้อย ต่อมาในข้อความตอนนั้น
ยอห์นกล่าวโต้แย้งโดยตรงต่อพวกยิวชาวเลาดีเซียที่ไว้วางใจว่าสายโลหิตของอับราฮัมจะช่วยพวกเขาให้รอด
เพราะการที่หักทักของพวกเขานั้นก็เพียงใบไม้แห่งการแสดงตนว่าเป็นผู้เชื่อที่วางเปล่าเท่านั้น
เสื้อผ้าของบุคคลเป็นตัวแทนว่าพวกเขาเป็นผู้ใด

ต้นไม้เป็นสัญลักษณ์ของมนุษย์และของอาณาจักรทั้งหลาย และผล กิ่ง เมล็ด ดิน น้ำ ราก และแน่นอนว่าใบ
ล้วนเป็นสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์เฉพาะในตัวของมันเอง
แต่ความจริงแต่ละประการเหล่านั้นล้วนเชื่อมโยงกับสัญลักษณ์อื่น ๆ ที่ถูกนำเสนอไว้ในแนวคำพยากรณ์ต่าง ๆ
ซึ่งใช้สัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ทั้งหลายที่ประกอบกันขึ้นเป็น “ต้นไม้” และแน่นอนว่า
สัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ประการแรกของต้นไม้ก็คือ มันเป็นตัวแทนของบททดสอบแห่งความเป็นหรือความตาย

สารของยอห์นได้รับการแสดงออกโดยเสื้อผ้าที่เขาสวมใส่ และอาหารที่เขารับประทาน อาหารเชิงพยากรณ์
เช่น มานาในตอนต้นของอิสราเอลโบราณ หรือขนมปังจากสวรรค์ในวาระสุดท้าย จะต้องถูกรับประทาน
อาหารนั้นเป็นตัวแทนของข่าวสารแห่งการทดสอบเชิงพยากรณ์ซึ่งจำต้องรับประทาน
เพราะมันเป็นพระกายของพระคริสต์และพระโลหิตของพระองค์ เสื้อผ้าที่ยอห์นสวมใส่และอาหารที่เขารับประทาน

บ่งชี้ทั้งข่าวสารและผู้สื่อสารซึ่งเตรียมทางไว้สำหรับพระคริสต์
ยอห์นเป็นแบบอย่างของผู้สื่อสารคนสุดท้ายผู้เตรียมทางไว้สำหรับพระคริสต์ ผู้ทรงเป็นทูตแห่งพันธสัญญา
ผู้เสด็จมายังพระวิหารของพระองค์อย่างนับพลันในเวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ เมื่อเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น
หญิงพรหมจารีโง่เขลา ซึ่งก็คือชาวเลาดีเซียและชาวละมานด้วย เป็นตัวแทนของคนรุ่นที่สิ้นสุดท้ายของบรรดาผู้
ที่อ้างตนว่าเป็นประชากรแห่งพันธสัญญาอันชอบธรรมของอับราฮัม
เช่นเดียวกับพวกฟาริสีและสะดูสีในช่วงเวลาที่ยอห์นปรากฏออกมาจากถิ่นทุรกันดาร.

ยอห์นสวมเสื้อขนอฐ และคาดหนังซึ่งรวมถึงส่วนยึดสำหรับเข็มแอก เช่นที่สัตว์ใช้งานในไรนาใช้กับแอก
เขากิน และด้วยเหตุนี้ข่าวสารของเขาจึงเป็นเรื่องของตักแตน
ซึ่งเป็นสัญลักษณ์สำคัญยิ่งของศาสนาอิสลามในพระคัมภีร์
และเขาได้ผสมข่าวสารเรื่องศาสนาอิสลามของเขาเข้ากับน้ำผึ้ง।

วงศัวานอิสราเอลจึงเรียกสิ่งนั้นว่ามานา และมันมีลักษณะเหมือนเมล็ดฝักชี่ สีขาว
และรสชาติของมันก็เหมือนขนมแผ่นที่ทำด้วยน้ำผึ้ง อพยพ 16:31

มานาเป็นสัญลักษณ์ของพระวจนะของพระเจ้า และมีรสเหมือนน้ำผึ้ง
ซึ่งบรรดาผู้เผยพระวจนะระบุว่าป็นรสชาติของสารซึ่งพวกเขาถูกพรณนาวารับประทาน
ยอห์นได้นำสารแห่งอิสลามมา ดังที่แสดงโดยตักแตน และเข็มขัดหนังอฐกับขนอฐ
ตักแตนและอฐต่างก็เป็นสัญลักษณ์ของอิสลาม
สารแห่งอิสลามนั้นได้ผสมผสานกับความกระฉ่างแจ่งแห่งพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งแสดงไว้ว่าเป็น “น้ำผึ้ง”

โยนาธานจึงกล่าวว่า บิดาของข้าพเจ้าได้ทำให้แผ่นดินเดือดร้อนแล้ว ขอท่านทั้งหลายจงดูเถิดว่า
นัยนตาของข้าพเจ้าได้สว่างขึ้นเพียงใด เพราะข้าพเจ้าได้ลิ้มชิมน้ำผึ้งนี้เพียงเล็กน้อย 1 ซามูเอล 14:29

ยอห์นมิได้เป็นเพียงผู้แทนสารแห่งอิสลามเท่านั้น หากแต่เขามาจากถิ่นทุรกันดาร ดังเช่นเอลียาห์
และยอห์นก็มิได้กินน้ำผึ้ง หากแต่กินน้ำผึ้งป่า เพราะเขา เช่นเดียวกับพระคริสต์
มิได้ถูกฝึกฝนในสถาบันทั้งหลายแห่งยุคนั้นซึ่งมีน้ำผึ้งแห่งสารของตนเอง
อันเป็นภาพแทนด้วยเชื้อของพวกฟาริสีและพวกสะดูสี ยอห์นกินน้ำผึ้งจากถิ่นทุรกันดาร
เพราะเขาได้รับการฝึกฝนโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ภายนอกสถาบันศาสนาแห่งยุคของเขา
เข็มขัดตามแบบฉบับของช่วงเวลานั้นมีส่วนกลไกคล้ายบานพับซึ่งบุคคลจะใช้ผูกอาภรณ์ขนอฐของตนไว้
บานพับนั้นเป็นภาพแทนของยอห์น
ผู้ซึ่งเป็นจุดเปลี่ยนจากสถานนมัสการฝ่ายโลกไปสู่สถานนมัสการแห่งสวรรค์

“ผู้เผยพระวจนะยอห์นเป็นข้อต่อเชื่อมระหว่างยุคการจัดสรรทั้งสอง ในฐานะผู้แทนของพระเจ้า เขาได้ยืนชึ
นเพื่อสำแดงความสัมพันธ์ระหว่างพระราชบัญญัติและบรรดาผู้เผยพระวจนะกับยุคการจัดสรรแห่งคริสเตียน
เขาเป็นความสว่างที่น้อยกว่า ซึ่งจะต้องตามมาด้วยความสว่างที่ยิ่งใหญ่กว่า
จิตใจของยอห์นได้รับการส่องสว่างโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อเขาจะได้ส่องแสงสว่างแก่คนชาติของตน
แต่ไม่เคยมีความสว่างอื่นใดได้ส่อง หรือจะส่อง
แก่มนุษย์ผู้ตกต่าอย่างแจ่มชัดเท่ากับความสว่างที่แผ่ออกมาจากคำสั่งสอนและแบบอย่างของพระเยซู พระ
คริสต์และพันธกิจของพระองค์นั้นถูกเข้าใจเพียงเลือนรางดังที่ได้ถูกแสดงไว้ล่วงหน้าในเครื่องบูชาอันเป็นเง
า แม้แต่ยอห์นเองก็ยังมิได้เข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงชีวิตอมตะในอนาคตผ่านทางพระผู้ช่วยให้รอด” The
Desire of Ages, 220.

อาภรณ์บานพับของยอห์นถูกนำเสนอขึ้น ณ จุดเดียวกับการรับบัพติศมาของพระคริสต์ ซึ่งเป็นจุดหักเหสำคัญ
อันมีสถานที่ซึ่งยอห์นกำลังทำพิธีบัพติศมาเป็นสัญลักษณ์แทน สถานที่นั้นมีชื่อว่า เบธาบารา หมายความว่า
“ท่าข้ามฟาก” และเป็นสถานที่เดียวกันกับที่อิสราเอลโบราณได้เข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญาเมื่อพวกเขาออกม

จากถิ่นทุรกันดาร เช่นเดียวกับที่ยอห์นได้กระทำมาแล้ว

แน่นอนว่า การเคลื่อนไหวของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้นคือผู้ที่ยอห์นกำลังเป็นตัวแทน แต่เราเพียงกำลังชี้ให้เห็นว่า เมื่อพระเยซูทรงรับบัพติศมา ชาวอายุรีนเองที่พระองค์และยอห์นทรงเรียกว่า "ชาวอายุแห่งงูพิษ" พระเยซูเสด็จมาเพื่อทรงยกย่องพระราชบัญญัติสิบประการของพระเจ้าให้ยิ่งใหญ่ขึ้น และพระองค์ทรงดลใจทุกถ้อยคำในพระคัมภีร์ ดังนั้น เมื่อพระองค์ทรงเรียกคนชวอายุสุดท้ายของอิสราเอลโบราณว่าชาวอายุแห่งงูพิษ พระองค์ย่อมทรงทราบอย่างถ่องแท้ว่าพระบัญญัติข้อที่สองได้ระบุถึงการพิพากษาซึ่งกำลังสำเร็จลงในคนชวอายุที่สามและที่สี่.

ชนรุ่นที่สามและที่สี่เป็นภาพแทนของการพิพากษาอันดำเนินไปเป็นลำดับ ซึ่งสิ้นสุดลงในชนรุ่นที่สี่ อันเป็นชนรุ่นของพวกกรูราย การรับบัพติศมาของพระคริสต์เป็นภาพแบบของเหตุการณ์ 9/11 ชนรุ่นเซเวนต์เดย์แอดเวนติสแห่งเลาติเซียได้อยู่ในชนรุ่นสุดท้ายของตนนับตั้งแต่เวลานั้น ชาวสารของยอห์นที่มีต่อพวกฟาริสีและสะดูสี คือชาวสารแห่งเลาติเซีย

แต่เมื่อท่านเห็นพวกฟาริสีและสะดูสีจำนวนมากมาที่พิธีบัพติศมาของท่าน ท่านจึงกล่าวแก่พวกเขาว่า

โอ ชาวอายุแห่งงูพิษเอ๋ย ใครได้เตือนท่านให้หนีจากพระพิโรธที่จะมาถึง?

เหตุฉะนั้น จึงเกิดผลอันสมควรแก่การกลับใจเสียใหม่ และอย่าคิดกล่าวในใจของท่านว่า เรามีอัครราชกุมารเป็นบิดาของเรา:

เพราะเราบอกท่านทั้งหลายว่า พระเจ้าทรงสามารถให้บังเกิดบุตรแก่ Abraham ขึ้นจากก้อนหินเหล่านี้ได้

บัดนี้ชวานได้วางไว้ที่รากของตนไม้แล้ว เหตุฉะนั้น ต้นไม้ทุกต้นที่ไม่เกิดผลดีก็ต้องถูกตัดทิ้งและโยนเข้าไปในไฟ ส่วนข้าพเจ้าพิโรธชำระท่านด้วยน้ำเพื่อการกลับใจ แต่พระองค์ผู้เสด็จมาภายหลังข้าพเจ้าทรงยิ่งใหญ่กว่าข้าพเจ้า ซึ่งแม้แต่จะถือรองเท้าของพระองค์ ข้าพเจ้าก็ไม่สมควร พระองค์จะทรงชำระท่านด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ พระหัตถ์ของพระองค์ทรงถือพลั่วไฟอยู่ และพระองค์จะทรงชำระลานขนาดของพระองค์ให้หมดจด และจะทรงรวบรวมข้าวสาลีของพระองค์ไว้ในยุ้งฉาง แต่เกลบนั้นพระองค์จะทรงเผาด้วยไฟที่ไม่มีวันดับ

ครั้นแล้วพระเยซูเสด็จมาจากแคว้นกาลิลีถึงแม่น้ำจอร์แดนมายังยอห์น เพื่อจะทรงรับบัพติศมาจากท่าน มัทธิว 3:7-13

พระเยซูเสด็จมาจากแคว้นกาลิลี

ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของจุดเปลี่ยนที่สอดคล้องกับความหมายเชิงสัญลักษณ์ของเข็มขัดและบานพับของยอห์น ตลอดจนความหมายของเบธาบารา งานของยอห์นในการเตรียมทางนั้น

ในเวลานั้นได้เปลี่ยนไปเป็นพระราชกิจของพระคริสต์ในการทรงรับรองพันธสัญญา

ช่วงเวลาแห่งการเตรียมพร้อมสามสิบปีได้สิ้นสุดลงแล้ว

และช่วงเวลาสามปีครึ่งก่อนและหลังไม้กางเขนได้เริ่มต้นขึ้น

ชาวสารของยอห์นเป็นคำเตือนถึงพระพิโรธที่จะมาถึงในการทำลายกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งการทำลายนั้นยังเป็นภาพแทนของอวสานของโลกและภัยพิบัติสุดท้ายทั้งเจ็ดด้วย

ชาวสารแห่งคำเตือนนั้นถูกวางไว้ภายในบริบทของอิสลาม

และได้ถูกประกาศโดยชายผู้หนึ่งซึ่งไม่เพียงทำให้สำเร็จตามผู้สื่อสารของมาลาคีผู้เตรียมทาง

และตามเสียงในถิ่นทุรกันดารของอิสยาห์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงชาวสารของเอลียาห์ด้วย

เพราะเครื่องนุ่งห่มของยอห์นสอดคล้องกับของเอลียาห์

เช่นเดียวกับที่ข่าวสารของยอห์นสอดคล้องกับข่าวสารของเอลียาห์ด้วย

และพระองค์ตรัสแก่เขาทั้งหลายว่า

คนที่ขึ้นมาพบพวกเจ้าและบอกถ้อยคำเหล่านี้แก่พวกเจ้านั้นมีลักษณะอย่างไร?

เขาทั้งหลายทูลตอบพระองค์ว่า เขาเป็นคนมีขนดก และคาดเอาด้วยเข็มขัดหนัง พระองค์จึงตรัสว่า

ผู้นั้นคือเอลียาห์ชาวทิซบิ 2 พงศ์กษัตริย์ 1:7, 8

หากพวกเขาจะถามถึงยอห์น มิใช่ถึงเอลียาห์ว่า “เขาเป็นคนลักษณะอย่างไร?” ก็จะได้รับคำตอบว่า “เป็นคนมีขนดก และคาดเอาด้วยหนังสัตว์” พันธกิจตลอดหกเดือนของยอห์นถูกถ่ายทอดไว้ในตอนที่มีการระบุและนิยามชนรุ่นสุดท้ายและรุ่นที่สี่ไว้อย่างเฉพาะเจาะจง ข่าวสารแห่งเลาดีเซียที่มีแก่พวกเขานั้นโจมตีโดยตรงต่อการอ้างตนว่าเป็นประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า และเตือนพวกเขาถึงพระพิโรธที่กำลังจะมาถึง ดังที่แสดงเป็นภาพโดยชวานซึ่งพันลงที่รากของต้นไม้

ข่าวสารนั้นรวมถึงการที่พระคริสต์จะทรงทำกระบวนการทดสอบซึ่งเริ่มต้นโดยยอห์นให้สำเร็จ

ต่อมาในพระธรรมมัทธิว พระเยซูทรงเรียกพวกยิวว่า “ชาวดึงรัย” เช่นกัน

และพระองค์ทรงหยิบยกแนวคิดจากธิมเรื่องการโค่นต้นไม้ของยอห์นขึ้นมา และทรงอธิบายเหตุผลนั้นว่า

จงทำต้นไม้ให้ดี และผลของมันก็ดีด้วย; หรือมิฉะนั้นก็จงทำต้นไม้ให้เลว และผลของมันก็เลวด้วย:

เพราะว่าต้นไม้ย่อมรู้จักได้ด้วยผลของมัน โอ ชาวดึงรัยเอ๋ย ท่านทั้งหลายเป็นคนชั่วแล้ว

จะกล่าวสิ่งดีได้อย่างไร? เพราะปากย่อมพูดออกมาจากสิ่งที่มียู่เต็มล้นในใจ

คนดีย่อมนำสิ่งดีออกมาจากคลังแห่งความดีในใจ และคนชั่วย่อมนำสิ่งชั่วออกมาจากคลังแห่งความชั่ว

แต่เราบอกท่านทั้งหลายว่า คำพูดพล่อย ๆ ทุกคำซึ่งมนุษย์จะกล่าวนั้น

มนุษย์จะต้องให้การถึงค่านับในวันพิพากษา เพราะว่าท่านจะพันโทษก็ด้วยถ้อยคำของท่าน

และท่านจะต้องโทษก็ด้วยถ้อยคำของท่าน Matthew 12:33-37.

วันแห่งการพิพากษา ตามพระบัญญัติข้อที่สอง อยู่ในชั่วอายุที่สี่

การพิพากษานั้นตั้งอยู่บนข่าวสารที่เรากล่าวออกมา และข่าวสารนั้นย่อมออกมาจากใจของเรา

ข่าวสารที่เรากล่าวนี้เองเป็นสิ่งที่บ่งชี้ว่าเราเป็น “ชาติพันธุ์ที่ทรงเลือกสรร” ของเปโตร หรือเป็น “ชาวดึงรัย”

ชนทั้งสองจำพวกนี้ปรากฏให้เห็นเมื่อสิ้นสุดกระบวนการทดสอบ ซึ่งพระคริสต์ในฐานะชายผู้ถือไม้กวาดปัดฝุ่น

ทรงชำระลานของพระองค์ ดังเช่นน้ำมันในคำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้น

ข่าวสารย่อมเป็นตัวแทนของใจที่ชั่วหรือใจที่ดีก็ได้ และพระดำรัสอ้างถึงของพระคริสต์ยังเพิ่มเติมอีกว่า

ชาวดึงรัยนี้ ซึ่งเป็นชั่วอายุที่สี่และเป็นชั่วอายุสุดท้าย แสงหาหมายสำคัญ

และหมายสำคัญเดียวที่จะประทอนแก่เขาทั้งหลายก็คือหมายสำคัญของโยนาห์

ครั้งนั้น พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีบางคนทูลตอบพระองค์ว่า “พระอาจารย์เจ้าข้า

พวกข้าพระองค์ใครจะเห็นหมายสำคัญจากท่าน” แต่พระองค์ตรัสตอบเขาทั้งหลายว่า

“ชั่วอายุคนชั่วร้ายและลวงประเวณีย่อมแสวงหาหมายสำคัญ

และจะไม่ประทอนหมายสำคัญแก่ชั่วอายุคนนั้น เว้นไว้แต่หมายสำคัญของโยนาห์ผู้เผยพระวจนะ

เพราะว่าโยนาห์ได้อยู่ในท้องปลาสามวันสามคืนฉันใด

บุตรมนุษย์ก็จะอยู่ในท้องแผ่นดินสามวันสามคืนฉันนั้น

ชาวนีเนเวห์จะลุกขึ้นในวันพิพากษาพร้อมกับชั่วอายุคนนี้ และจะกล่าวโทษมัน

เพราะพวกเขาได้กลับใจเสียใหม่เพราะคำประกาศของโยนาห์ และดูเถิด ที่นี่มีผู้ยิ่งใหญ่กว่าโยนาห์อีก

พระราชินีแห่งทิศใต้จะลุกขึ้นในวันพิพากษาพร้อมกับชั่วอายุคนนี้ และจะกล่าวโทษมัน

เพราะนางได้มาจากที่ สุดปลายแผ่นดินโลกเพื่อฟังสติปัญญาของซาโลมอน และดูเถิด

ที่นี่มีผู้ยิ่งใหญ่กว่าซาโลมอนอีก” มัทธิว 12:38-42

พระคริสต์ทรงเรียกชาวยิวว่าเป็นชาวยิวแห่งพิษ และพระองค์ทรงใช้ภาพพจน์แห่งการพิพากษา เช่น ชาวสารของโยนาห์ และชาวสารแห่งพระปัญญาของซาโลมอน พระเยซูทรงชี้ระบุโดยบริบท และโดยพยานสองคน ว่าชาวยิวแห่งพิษนั้นคือชาวยิวที่สี่ เพราะชาวยิวที่สี่คือที่ซึ่งการพิพากษาสำเร็จลง

คนหนึ่งแสนสหัสพันคือธงสัญญาณ หรือหมายถึงสำคัญแห่งยุคสุดท้าย เช่นเดียวกับที่ธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าและวันสะบาโตเป็นอยู่
หมายถึงสำคัญของโยนาห์คือหมายถึงสำคัญแห่งการฟื้นคืนชีวิต ซึ่งสำหรับพวกยิวในสมัยของพระคริสต์นั้นก็คือพิธีบัพติศมาของพระองค์
เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาในลักษณะเหมือนนกพิราบ โยนาห์แปลว่า “นกพิราบ” โยนาห์ ยอห์นผู้ได้รับการสำแดง ดาเนียล โยเซฟ และลาซารัส เป็นตัวแทนของคนหนึ่งแสนสหัสพัน ผู้ซึ่งฟื้นคืนจากการตายอยู่บนถนนเป็นเวลาสามวันครึ่ง ณ จุดนั้น พวกเขาจะต้องเปลี่ยนผ่านจากชาวเลาติเซียไปเป็นชาวฟีลาเดลเฟีย ดังนั้นจึงกลายเป็นองค์ที่แปดซึ่งมาจากเจ็ด โยนาห์เป็นตัวแทนของบัพติศมา เพราะเขาถูกโยนลงในน้ำและตายเชิงสัญลักษณ์เมื่อเขาถูกปลาวาฬกลืนกิน หลังจากนั้นเขาจึงได้รับการฟื้นคืนขึ้นมา เช่นเดียวกับยอห์นเมื่อเขาถูกนำออกมาจากน้ำมันเดือด และเช่นเดียวกับดาเนียลเมื่อเขาถูกนำออกมาจากถ้ำสิงโต และเช่นเดียวกับโยเซฟเมื่อเขาถูกนำขึ้นมาจากบ่อ เช่นเดียวกับลาซารัส ซึ่งเป็นอัศจรรย์แห่งการประหัตประหารในสมัยของพระคริสต์
พวกยิวไม่อาจมองเห็นสำคัญของโยนาห์ ซึ่งปรากฏเป็นนัยโดยการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ ได้ชัดเจนไปกว่าที่ลัทธิแอดเวนติสม์มองเห็นสำคัญของ 9/11 ซึ่งเป็นสำคัญของโยนาห์
เราจะดำเนินเรื่องเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป

“ภาระแห่งคำเตือนซึ่งบัดนี้จะต้องมาถึงประชากรของพระเจ้า ทั้งที่อยู่ใกล้และที่อยู่ไกลนั้น คือชาวของหูดสวรรค์องค์ที่สาม และบรรดาผู้ที่กำลังแสวงหาความเข้าใจในชาวนี จะไม่ได้รับการทรงนำจากองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ตีความพระวจนะในทางที่จะบ่อนทำลายรากฐานและรื้อถอนเสาหลักแห่งความเชื่อซึ่งได้ทำให้เซเวนต์เดย์แอดเวนติสต์เป็นอย่างที่เขาเป็นอยู่ทุกวันนี้
ความจริงทั้งหลายที่ได้คลี่คลายออกตามลำดับของมัน
ขณะที่เราได้ก้าวหน้าต่อไปตามแนวคำพยากรณ์ที่ทรงสำแดงไว้ในพระวจนะของพระเจ้านั้น เป็นความจริงเป็นความจริงอันศักดิ์สิทธิ์ และเป็นความจริงนิรันดร์ในวันนี้
ผู้ที่ได้ผ่านเส้นทางนั้นที่ละก้าวในประวัติศาสตร์แห่งประสบการณ์ของเราในอดีต โดยได้เห็นสายโซ่แห่งความจริงในคำพยากรณ์ทั้งหลายนั้น
ได้รับการเตรียมพร้อมให้ยอมรับและเชื่อฟังแสงสว่างทุกลำ พวกเขาได้อธิษฐาน อดอาหาร ค้นคว้า และขุดค้นหาความจริงประหนึ่งเป็นทรัพย์สมบัติที่ซ่อนไว้
และเราทราบดีว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงสั่งสอนและทรงนำพวกเรา มีทฤษฎีมากมายถูกเสนอขึ้น ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับความจริง
แต่กลับถูกผสมปนเปด้วยพระคัมภีร์ที่ถูกตีความผิดและประยุกต์ใช้อย่างผิดพลาด จนพาไปสู่ความผิดพลาดที่อันตราย
เราขอมุ่งมั่นอย่างยิ่งว่าความจริงทุกประเด็นได้รับการสถาปนาขึ้นอย่างไร
และทราบประหัตได้ถูกประหัตลงบนนั้นโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า และตลอดเวลานั้นก็ยังมีเสียงต่าง ๆ ได้ยินอยู่เสมอว่า ‘นี่คือความจริง’ ‘ข้าพเจ้ามีความจริง; จงติดตามข้าพเจ้าเถิด’ แต่คำเตือนก็ได้มาว่า ‘อย่าติดตามพวกเขาไปเลย เรามีได้ใช้เขาไป แต่เขาก็วิ่งไปเอง’ (ดู Jeremiah 23:21.)”

“การทรงนำขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นชัดเจน
และการทรงสำแดงของพระองค์เกี่ยวกับสิ่งที่เป็นความจริงก็นำอัศจรรย์อย่างยิ่ง
ประเด็นแล้วประเด็นเล่าได้รับการสถาปนาโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้สถิตในสวรรค์
สิ่งซึ่งเป็นความจริงในเวลานั้น ยังคงเป็นความจริงในวันนี้

แต่เสียงทั้งหลายยังคงไม่หยุดที่จะได้ยินว่า—'นี่คือความจริง ข้าพเจ้ามีความสว่างใหม่'
แต่ความสว่างใหม่เหล่านี้ในแนวคำพยากรณ์ปรากฏให้เห็นในการนำพระวจนะไปใช้ผิด
และทำให้ประชากรของพระเจ้าลอยเค้างอยู่โดยปราศจากสมอที่จะยึดเหนี่ยวพวกเขาไว้ หากผู้ศึกษาพระวจ
นะจะรับเอาความจริงทั้งหลายซึ่งพระเจ้าได้ทรงสำแดงไว้ในการทรงนำประชากรของพระองค์
และยึดถือความจริงเหล่านี้ ย่อยซึมซับความจริงเหล่านั้น และนำเข้าสู่ชีวิตภาคปฏิบัติของตน
แล้วเขาทั้งหลายก็จะเป็นช่องทางแห่งความสว่างที่มีชีวิต แต่บรรดาผู้ที่ตั้งตนศึกษาค้นหาทฤษฎีใหม่ ๆ นั้น
มีทั้งความจริงและความผิดผสมปนกันอยู่ และหลังจากพยายามทำให้สิ่งเหล่านี้เด่นชัดแล้ว
ก็ได้สำแดงให้เห็นว่าพวกเขาไม่ได้จุดได้ของตนจากแท่นบูชาแห่งสวรรค์ และมันก็ดับลงในความมืด”
Selected Messages, book 2, 103, 104.